

جمهوری اسلامی ایران

Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

INSO

6571-2

1st Edition

2021

Identical with
ISO 20760-2:
2017

استاندارد ملی ایران

۶۵۷۱-۲

چاپ اول

۱۳۹۹

استفاده از پساب در مناطق شهری -
سامانه متمرکز استفاده از پساب -
قسمت ۲: مدیریت سامانه متمرکز استفاده از
پساب - راهنمای

**Water reuse in urban areas -
Centralized water reuse system -
Part 2: Management of a centralized water
reuse system- Guide**

ICS: 13.060.01

سازمان ملی استاندارد ایران

تهران، ضلع جنوب غربی میدان ونک، خیابان ولیعصر، پلاک ۲۵۹۲

صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹ تهران- ایران

تلفن: ۸۸۸۷۹۴۶۱-۵

دورنگار: ۰۳۰۸۸۷۱۰۸ و ۸۸۸۸۷۱۰۳

کرج، شهر صنعتی، میدان استاندارد

صندوق پستی: ۳۱۵۸۵-۱۶۳ کرج - ایران

تلفن: (۰۲۶) ۳۲۸۰۶۰۳۱-۸

دورنگار: (۰۲۶) ۳۲۸۰۸۱۱۴

رایانمۀ: standard@isiri.gov.ir

وبگاه: <http://www.isiri.gov.ir>

Iranian National Standardization Organization (INSO)

No. 2592 Valiasr Ave., South western corner of Vanak Sq., Tehran, Iran

P. O. Box: 14155-6139, Tehran, Iran

Tel: + 98 (21) 88879461-5

Fax: + 98 (21) 88887080, 88887103

Standard Square, Karaj, Iran

P.O. Box: 31585-163, Karaj, Iran

Tel: + 98 (26) 32806031-8

Fax: + 98 (26) 32808114

Email: standard@isiri.gov.ir

Website: <http://www.isiri.gov.ir>

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

سازمان ملی استاندارد ایران به موجب بند یک ماده ۷ قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد، ابلاغ شده در دی ماه ۱۳۹۶، وظیفه تعیین، تدوین، به روز رسانی و نشر استانداردهای ملی را بر عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و وارد-کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیردولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی‌نفع و اعضای کمیسیون‌های مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی‌صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیته ملی طرح، بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقررات استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که در سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌شود به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیستمحیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری کند. سازمان ملی تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری کند. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز واسنجی (کالیبراسیون) وسائل سنجش، سازمان ملی استاندارد این‌گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یک‌ها، واسنجی وسائل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization of Standardization

2- International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4- Contact point

5- Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«استفاده از پساب در مناطق شهری- سامانه مت默کز استفاده از پساب- قسمت ۲: مدیریت سامانه مت默کز استفاده از پساب- راهنمای»

سمت و/یا محل اشتغال:

رئیس:

عضو هیأت علمی- دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

جعفرزاده حقيقة، نعمت الله

(دکتری بهداشت محیط)

دبیر:

رئیس هیأت مدیره- شرکت کیفیت پرداز شید (سهامی خاص)

شلمزاری، نسیم

(کارشناسی ارشد مدیریت محیط زیست)

اعضا: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

کارشناس آزمایشگاه- شرکت آب و فاضلاب خوزستان (سهامی
خاص)

بوشهری، سولماز

(کارشناسی ارشد شیمی فیزیک)

رئیس آزمایشگاه- شرکت آب و فاضلاب خوزستان (سهامی
خاص)

پورکیهان، فاطمه

(کارشناسی مهندسی محیط زیست)

مدیر گروه بهره برداری از پسابها و آب های غیر متعارف، شرکت
مدیریت منابع آب ایران

جهانی، اصغر

(کارشناسی ارشد مهندسی عمران- محیط زیست)

عضو هیأت علمی- دانشگاه شهید بهشتی گروه عمران، آب و
مهندسی محیط زیست

جلیلی قاضیزاده، محمدرضا

(دکتری مهندسی عمران)

کارشناس- مرکز تحقیقات کشاورزی استان خوزستان (سهامی
خاص)

حویزه‌اوی، هنا

(کارشناسی مهندسی آب و خاک)

رئیس آزمایشگاه- سازمان آب و برق خوزستان (سهامی عام)

حسینی زارع، نادر

(دکتری شیمی خاک و آب)

سرپرست اداره امور هماهنگی تدوین- اداره کل استاندارد استان
خوزستان

دایی، مینا

(کارشناسی ارشد شیمی آلی)

سمت و/یا محل اشتغال:

اعضا: (اسمی به ترتیب حروف الفبا)

مدیر اینمنی و بهداشت- شرکت آب و فاضلاب خوزستان (سهامی خاص)

رئیسی، غلامرضا

(کارشناسی شیمی کاربردی)

کارشناس تدوین- اداره کل استاندارد استان خوزستان

شیرالی، لیلا

(کارشناسی ارشد شیمی معدنی)

مسئول آزمایشگاه آب- شرکت گروه ملی صنعتی فولاد ایران
(سهامی خاص)

قبادی نژاد، سپیده

(کارشناسی ارشد شیمی معدنی)

کارشناس طرح تهیه ضوابط و معیارهای صنعت آب و آبفا کشور-
وزارت نیرو

کنعانی، شهریور

(کارشناسی ارشد مهندسی عمران- محیط زیست)

سرپرست تصفیهخانه- شرکت کشت و صنعت دبعل خزاعی
(سهامی عام)

لویمی، لیلا

(کارشناسی مهندسی محیط زیست)

رئیس- شرکت آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان (سهامی خاص)

مرادی، شهرام

(دکتری علوم آب منابع آب)

کارشناس تدوین- اداره کل استاندارد استان خوزستان

ولیزاده، سارا

(کارشناسی ارشد خاکشناسی)

ویراستار:

کارشناس تدوین- اداره کل استاندارد استان خوزستان

شیرالی، لیلا

(کارشناسی ارشد شیمی معدنی)

فهرست مندرجات

عنوان		صفحه
پیش‌گفتار		ح
مقدمه		ط
۱ هدف و دامنه کاربرد	۱	۱
۲ مراجع الزامی	۱	۲
۳ اصطلاحات و تعاریف	۲	۳
۴ مروری بر مسائل مدیریتی سامانه متمرکز استفاده از پساب	۳	۴
۱-۴ کلیات	۳	۴
۲-۴ تقاضای آب	۴	۴
۳-۴ اجزای سامانه	۵	۴
۴-۴ انواع مدل‌های ممکن سامانه آب بازیافتی و نیازهای استفاده	۵	۵
۵ اصول و روش‌شناسی مدیریت آب بازیافتی	۵	۵
۱-۵ اصول	۵	۵
۲-۵ مدیریت ریسک	۶	۵
۶ مدیریت منبع آب	۶	۶
۷ مدیریت سامانه‌های تصفیه آب بازیافتی	۷	۷
۸ مدیریت سامانه‌های ذخیره آب بازیافتی	۸	۸
۹ مدیریت سامانه‌های توزیع آب بازیافتی	۸	۹
۱-۹ کلیات	۸	۹
۲-۹ فشار تحویل و نرخ جریان آب بازیافتی	۹	۹
۳-۹ کیفیت آب در سامانه‌های توزیع	۹	۹
۴-۹ کدگذاری براساس رنگ، علائم و برچسب‌های آب	۹	۹
۵-۹ کنترل جریان برگشتی و تداخلات	۱۰	۹
۶-۹ کنترل نشت سامانه و خوردگی	۱۰	۹
۷-۹ ارتباطات خدمات رسانی	۱۱	۹
۱۰ پایش کیفیت آب	۱۱	۱۰
۱-۱۰ کلیات	۱۱	۱۰
۲-۱۰ پایش مبنا	۱۲	۱۰

صفحه

۱۲	۳-۱۰ پایش اعتبارسنجی
۱۲	۴-۱۰ پایش عملیاتی
۱۳	۵-۱۰ پایش تصدیقی
۱۴	۱۱ مدیریت رخدادها و شرایط اضطراری
۱۴	۱۲ توصیه‌های حمایتی
۱۵	۱۳ بازبینی
۱۶	کتابنامه

پیش‌گفتار

استاندارد «استفاده از پساب در مناطق شهری- سامانه متمرکز استفاده از پساب- قسمت ۲: مدیریت سامانه متمرکز استفاده از پساب- راهنما» که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط بر مبنای پذیرش استانداردهای بین‌المللی/ منطقه‌ای به عنوان استاندارد ملی ایران به روش اشاره شده در مورد الف، بند ۷، استاندارد ملی ایران شماره ۵ تهیه و تدوین شده، در یکصد و هفتمین اجلاسیه کمیته ملی استاندارد آب و آبفا مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۱۲ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند یک ماده ۷ قانون تقویت و توسعه نظام استاندارد، ابلاغ شده در دی ماه ۱۳۹۶، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

استانداردهای ملی ایران بر اساس استاندارد ملی ایران شماره ۵ (استانداردهای ملی ایران- ساختار و شیوه نگارش) تدوین می‌شوند. برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در صورت لزوم تجدیدنظر خواهند شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح یا تکمیل این استانداردها ارائه شود، در هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط، مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی ایران استفاده کرد.

این استاندارد ملی بر مبنای پذیرش استاندارد بین‌المللی زیر به روش «معادل یکسان» تهیه و تدوین شده و شامل ترجمه تخصصی کامل متن آن به زبان فارسی می‌باشد و معادل یکسان استاندارد بین‌المللی مذبور است:

ISO 20760-2: 2017, Water reuse in urban area - Guidelines for centralized water reuse system - Part 2: Management of a centralized water reuse system

مقدمه

همراه با رشد اقتصادی، تغییر اقلیم و افزایش جمعیت و شهرنشینی سریع، آب به ویژه در مناطق خشک و نیمه‌خشک یک منبع راهبردی شد. کمبود آب به عنوان یکی از مهم‌ترین تهدیدات توسعه پایدار جوامع درنظر گرفته شده است. برای این کمبودها، آب بازیافتی به میزان فرایندهای جهت پاسخ به تقاضای آبی مورد استفاده قرار گرفته و فواید این راهبرد در افزایش اطمینان‌پذیری تامین درازمدت آب در بسیاری مناطق دارای کمبود آب اثبات شده است.

در بسیاری کشورها نقش استفاده از پساب برای مناطق شهری، شامل استفاده برای آبیاری فضای سبز، استفاده‌های صنعتی، سیفون توالت، اطفاء و جلوگیری از گسترش حریق، شستشوی خیابان، استفاده‌های محیط زیستی و تفرجی (آب با استفاده زینتی، احیاء بدندهای آبی و غیره) و شستشوی خودرو در حال افزایش است. این سامانه‌های متمرکز استفاده از پساب جهت درجه‌بندی این‌که آن‌ها هم اکنون به عنوان یک جزء موثر از مدیریت آب شهری مدنظر قرار گرفته و در شهرها و کشورهای بسیاری مورد استفاده قرار گرفته‌اند، در حال پیشرفت هستند.

اجزای ضروری یک سامانه متمرکز استفاده از پساب شامل سامانه‌های جمع‌آوری فاضلاب (فاضلاب‌روها و ایستگاه‌های پمپاژ)، منبع آب، امکانات تصفیه فاضلاب، ذخیره‌سازی آب بازیافتی، یک سامانه توزیع آب بازیافتی و یک سامانه پایش کیفیت آب است. پیشنهاد می‌شود، مفاهیم و اصول مدیریتی در کل سامانه از منبع آب تا کاربران نهایی پیاده‌سازی شوند. توصیه می‌شود هر جزء با راهبردهای مناسب مشخص و مدیریت شود.

این استاندارد مفاهیم و اصول مدیریتی برای سامانه متمرکز استفاده از پساب در مناطق شهری را فراهم می‌کند. همچنین مسائل یا عوامل بحرانی در طول فرایند مدیریت را در راستای تسهیل فعالیت شرکت‌های آب و فاضلاب و تامین‌کنندگان آب بازیافتی جهت پیشبرد رویکردهای مقرن به صرفه برای استفاده از پساب قابل اطمینان ایمن، متناسب با هدف موردنظر، مدنظر قرار داده و مشخص می‌کند. برای جزئیات درخصوص طراحی سامانه متمرکز استفاده از پساب به استاندارد ۱-۲۰۷۶۰ ISO مراجعه شود.

این استاندارد یک قسمت از مجموعه استانداردهای ملی ایران شماره ۶۵۷۱ است. قسمت دیگر این مجموعه عبارت است از:

– قسمت ۱: اصول طراحی یک سامانه متمرکز استفاده از پساب- راهنمای

استفاده از پساب در مناطق شهری - سامانه مت默کز استفاده از پساب - قسمت ۲: مدیریت سامانه مت默کز استفاده از پساب - راهنمایی

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، ارائه راهنمایی‌هایی در مورد مدیریت سامانه‌های مت默کز استفاده از پساب و کاربردهای استفاده از پساب در مناطق شهری است.

این استاندارد برای متخصصین و مراجع ذی‌صلاح قانونی که قصد اجرای اصول و تصمیماتی در ارتباط با استفاده از پساب مت默کز با اینمی، اطمینان‌پذیر و پایدار دارند، کاربرد دارد.

این استاندارد سامانه‌های مت默کز استفاده از پساب را به‌طور کامل در بر می‌گیرد و برای همه اجزای سامانه بازیافت آب (به عنوان مثال، منبع آب خام، تصفیه، ذخیره‌سازی، توزیع، بهره‌برداری و نگهداشت و پایش) کاربرد دارد.

این استاندارد شامل موارد زیر است:

- اصطلاحات و تعاریف استاندارد؛

- اصول و روش‌شناسی مدیریت آب بازیافته؛

- مسائل مدیریتی در هر جزء سامانه مت默کز استفاده از پساب؛

- جنبه‌های ویژه ملاحظه و پاسخ در شرایط اضطراری.

پارامترهای پایش و مقادیر قانونی سامانه مت默کز استفاده از پساب، در دامنه کاربرد این استاندارد نیست.

۲ مراجع الزامی

در مراجع زیر ضوابطی وجود دارد که در متن این استاندارد به صورت الزامی به آن‌ها ارجاع داده شده است. بدین‌ترتیب، آن ضوابط جزئی از این استاندارد محسوب می‌شوند.

در صورتی که به مرجعی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی آن برای این استاندارد الزام آور نیست. در مورد مراجعی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن‌ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه‌های بعدی برای این استاندارد الزام آور است. استفاده از مرجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۲۲۷۵۷: سال ۱۳۹۸، استفاده از پساب- واژه‌نامه، با استفاده از استاندارد ISO 20670: 2018 تدوین شده است.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، علاوه بر اصطلاحات و تعاریف ارائه شده در استاندارد ISO 20670، اصطلاحات و تعاریف زیر نیز به کار می‌روند:

۱-۳

اطمینان‌پذیری

reliability

احتمالی که یک وسیله، سامانه یا فرایند بدون نقص برای زمان داده شده، به درستی در محیط ویژه، عمل کند.
[منبع: برگرفته از زیربند ۲-۳۸ استاندارد ملی ایران شماره ۱۲۹۳۲: سال ۱۳۹۸، «تغییریافته»].

۲-۳

استفاده از پساب در مناطق شهری

water reuse in urban areas

استفاده مفید از آب بازیافتی برای کاربردهای غیرشرب و / یا شرب غیرمستقیم در مناطق شهری را گویند.
مثال:

استفاده‌های فضای سبز، شستشوی خیابان‌ها، اطفاء حریق، کاربردهای صنعتی، بهبود محیط زیستی، کاربردهای تفرجی، سیفون توالت و سایر استفاده‌های خانگی و غیره.

۴ مروری بر مسائل مدیریتی سامانه متمرکز استفاده از پساب

۱-۴ کلیات

آنالیز و مدیریت سامانه متمرکز استفاده از پساب بهتر است کل سامانه را در نظر بگیرد، که به طور کلی شامل چندین جنبه می‌باشد:

الف- نیازهای تامین آب؛

ب- ارزیابی سامانه آب بازیافتی (به عنوان مثال پایداری محیط زیستی و ریسک سلامت)؛

پ- اقدامات نگهداری نیازهای تامین آب بازیافتی؛

۱- اصطلاحات و تعاریف به کار رفته در استانداردهای ISO و IEC در وبگاه‌های www.iso.org/obp و www.electropedia.org قابل دسترس است.

ت- رویه‌های عملیاتی و کنترل فرایند؛

ث- تصدیق کیفیت آب بازیافتی به منظور اطمینان از حفظ سلامت عمومی همراه با تامین منافع محیط زیستی؛

ج- جنبه‌های اجتماعی و عمومی نیازهای تامین آب و نیازهای کیفیت آب؛

چ- مدیریت رخداد و شرایط اضطراری.

چارچوب مدیریتی می‌تواند با پیشنهادات حمایتی تکمیل شود و توصیه می‌شود به صورت دوره‌ای بازبینی و اصلاح شود. بهتر است عوامل تاثیرگذار فنی و محیط زیستی در طرح‌ریزی دوره‌های بازبینی در نظر گرفته شوند. از آن‌جا که تولید فاضلاب یک منطقه متفاوت است (به عنوان مثال بسته به فعالیت‌های فصلی و گردشگری، تاثیرات فرهنگی و غیره) بهتر است اقدامات مدیریتی و دوره‌های بازبینی باهم مطابقت داشته باشند. توصیه می‌شود مدیریت استفاده از پساب سازگار با اهداف کلی مدیریت منابع آب باشد که می‌تواند از طریق یک فرایند طرح‌ریزی یک پارچه شامل طرح‌های مدیریت حوضه‌های آبریز تعریف شوند که این طرح‌ها تحت عنوان دستورالعمل چارچوب کاری حوزه آب در اتحادیه اروپا مشخص می‌شود. کاربرد یک رویکرد مدیریت جهانی آب وسیله‌ای برای بهبود مدیریت منابع آب و کاهش جریان‌های پساب است و استفاده از پساب می‌تواند یک عامل کلیدی در این روش طرح‌ریزی جامع‌نگر باشد [11, 12, 13].

به طور مثال، طرح مدیریت مرکز استفاده از پساب می‌تواند با درنظر گرفتن موارد زیر بهبود یابد:

الف- اصول و اهداف مدیریتی؛

- ریسک و مسائل سلامت؛

- شرایط محل و طرح‌ریزی شهری؛

- تقاضاها و توقعات کاربران و سایر ذی‌نفعان؛

- توانایی مالی و منافع محیط زیستی جهت شروع توسعه سامانه شهری استفاده از پساب؛

ب- ملاحظات مدیریتی برای هریک از اجزای سامانه؛

- منبع آب، سامانه‌های تصفیه، سامانه‌های ذخیره‌سازی، سامانه‌های توزیع، پایش کیفیت آب و غیره؛

پ- اقدامات اصلاحی:

- کاستی‌های مشخص شده از طریق فرایندهای طرح‌ریزی و عملیاتی؛

- کنترل استفاده ناخواسته مانند تداخلات و تخلیه‌های ناخواسته؛

- کنترل و بهبود کیفیت منبع آب (پساب‌های تصفیه ثانویه) تحويلی به وسیله تصفیه‌خانه‌های فاضلاب با همکاری کاربران و ذی‌نفعان؛

ت- اقدامات نگهداری پیشگیرانه:

- مسئولیت‌پذیری کارکنان برای بهبود توافقنامه با کاربر جدید، تاسیسات، طراحی در محل و تکمیل نیازها، برنامه‌های آموزش عمومی و غیره؛

ث- جنبه‌های اجتماعی و عمومی:

- توان مالی و پذیرش خدمات رسانی به کاربران؛

- نظرسنجی عمومی (به عنوان مثال یک طرح ارتباطی و یک سامانه ثبت بازخورد)؛

- آگاه‌سازی عمومی در خصوص پیشگیری از آلودگی؛

- جنبه‌های فرهنگی؛

- نصب علائم اطلاع‌رسانی جهت اطمینان از اینکه همگان از موارد استفاده آب بازیافتی آگاه می‌باشند.

۲-۴ تقاضای آب

بهتر است مصرف آب و نسبت بین تقاضای طرح‌ریزی‌شده و برداشت جاری بر پایه‌ای منظم، دنبال و آنالیز شود. همچنین توصیه می‌شود از نظر اقتصادی تقاضاهای جدید برای آب بازیافتی از نظر نوع و مکان کاربران نهایی احتمالی که ممکن است از خدمات آب بازیافتی بهره‌مند شوند و توانایی برآورده کردن نیازهای آن‌ها ارزیابی شود. مشخصه‌های تامین آب بازیافتی می‌تواند شامل کمیت، کیفیت، تغییرات روزانه و فصلی، آب و هوا، فشار آب در نقطه تحويل، نرخ‌های جريان آب، مشتریان جدید موجود و بالقوه باشد.

۳-۴ اجزای سامانه

یک سامانه مرکز استفاده از پساب به‌طور کلی از پنج جزء اصلی شامل منبع، تصفیه، ذخیره‌سازی، توزیع و پایش تشکیل شده است. توصیه می‌شود مدیریت اثربخش درکی از سامانه آب بازیافتی از منبع تا کاربر نهایی را داشته باشد. توصیه می‌شود هر قسمت از سامانه با راهبردهای مناسب مشخص و مدیریت شود. به طور مثال، راهبردها بهتر است اهداف اثربخشی و کارایی فرایند تصفیه، ویژگی‌های ذخیره‌سازی، عملکرد سامانه توزیع و غیره را برقرار کند. در صورت عدم تحقق اهداف، پایش منظم جهت تعیین انطباق با اهداف و انجام اقدامات مناسب، پیشنهاد می‌شود. البته جزئیات نیازها می‌تواند به پیچیدگی سامانه بستگی داشته باشد. به‌طور مثال، سامانه (های) ذخیره بسته به طراحی هیدرولیکی سامانه توزیع می‌تواند قبل و/ یا بعد از سامانه توزیع واقع شود و بهتر است کمیت آب بازیافتی و فشارهای سامانه را متعادل سازد.

۴-۴ مدل‌های ممکن سامانه آب بازیافتی و نیازهای استفاده

مدل‌های متفاوتی از یک سامانه استفاده از پساب بازیافتی از یک الگوی مصرف ساده تا انواع پیچیده‌تر برای اهداف تک‌کاربردی و/ یا چند‌کاربردی وجود دارد. توصیه می‌شود مدیریت یک سامانه، نیازهای استفاده نهایی برای تمامی مشتریان، به‌منظور به حداقل رساندن اطمینان‌پذیری مانند موارد زیر را در نظر بگیرد:

- ارزیابی تناسب آب بازیافتی (به‌طور مثال کمیت، کیفیت و مکان) به هدف کاربر نهایی؛
- نصب تجهیزات تکمیلی (به‌طور مثال یک ایستگاه پمپاژ تقویت‌کننده جهت افزایش فشارهای سامانه)؛
- جلوگیری از استفاده نامناسب از آب بازیافتی.

به‌طور ویژه، توصیه می‌شود ارزیابی ریسک و عملیات بهره‌برداری مناسب، توسعه یافته و پیاده‌سازی شود. در کلیه موارد، ملاحظات ویژه‌ای می‌توان جهت مواردی مانند تامین مالی، سلامت عمومی و مسائل آگاه‌سازی محیط زیستی و عمومی در نظر گرفت.

۵ اصول و روش‌شناسی مدیریت آب بازیافتی

۱-۵ اصول

اصول پایه‌ای هنگام مدیریت سامانه متمرکز استفاده از پساب شامل این‌گونه اثربخشی، اطمینان‌پذیری، کارایی و ماندگاری اقتصادی می‌باشد. به خصوص این‌گونه اطمینان‌پذیری کیفیت آب بهتر است به‌منظور حفظ سلامت انسان و محیط زیست در هر جز سامانه آنالیز شود [14]. اصول ویژه مدیریت ریسک شامل موارد زیر می‌باشد:

- حفظ سلامت عمومی و محیط زیستی از بیشترین اهمیت برخوردار بوده و بهتر است هرگز چشم پوشی نشود؛
- حفظ سلامت عمومی و محیط زیستی به پیاده‌سازی یک رویکرد مدیریتی پیشگیرانه از ریسک بستگی دارد؛
- کاربرد اقدامات اصلاحی و اقدامات پیشگیرانه برای کیفیت آب بهتر است متناسب با منبع آب بازیافتی و استفاده‌های موردنظر باشد.

۲-۵ مدیریت ریسک

بسته به مقیاس سامانه و کاربردهای استفاده نهایی می‌توان رویکردهای مدیریت ریسک را برای کاربردهای معین (به عنوان مثال شستشوی خودرو، سیفون توالت، استفاده‌های تفرجی و غیره) در نظر گرفت. برای مثال یک طرح آنالیز خطر و نقطه کنترل بحرانی (HACCP)^۱ جهت پایش عملکرد غشاها اولترافیلتراسیون (UF)^۲ در راستای

1- Hazard Analysis and Critical Control Point
2- Ultrafiltration

حذف عوامل بیماری‌زای انسانی ممکن است آزمون‌های افت فشار و/ یا پایش کدورت در خط به صورت روزانه باشد. برای استفاده‌های نهایی بدون تماس مستقیم/ نزدیک توصیه می‌شود، ارزیابی ریسک ساده‌سازی شده، ISO 20426، ISO 20761 و منابع [15]، [16]، [17]، [18] و [19] کتابنامه مراجعه شود. در صورتی که هریک از نقاط کنترل بحرانی (CCPs) خارج از گستره باشند، می‌توان اقدامات اصلاحی در سامانه را، برنامه‌ریزی کرد. توصیه می‌شود بهره‌برداران به منظور اطمینان از اثربخشی و کارایی فرایندها، پیش‌بینی مشکلات احتمالی و پاسخ به مشکلات قبل از بحرانی شدن، اقدامات پیشگیرانه را انجام داده و کنترل کنند.

۶ مدیریت منبع آب

توصیه می‌شود یک برنامه مدیریت منبع آب خام به وسیله حامیان یا متخصصین ذی‌صلاح قانونی اجرا شود [20]. بهتر است برنامه با اقدامات مدیریت امکانات جهت اندازه‌گیری و پایش کیفیت آب بازیافتی سازگار باشد. به عنوان مثال، در برنامه‌ای که اطلاعات به موقع جهت تشخیص تغییرات ناگهانی در کیفیت منبع آب (به عنوان مثال باران‌های سنگین، سیلاب یا حوادث صنعتی) می‌دهد، می‌توان یک سامانه هشدار زودهنگام گنجاند [21]. تصمیمات آگاهانه یا پاسخ‌های آگاهانه را می‌توان با درنظر گرفتن روش‌های متغیر تصفیه و عملیاتی یا بستن ورودی اخذ کرد. بر این اساس می‌توان یک برنامه کنترل منبع (به طور مثال تصفیه‌خانه‌های فاضلاب ممکن است جهت پیشگیری از خطرات وارد شده به سامانه جمع‌آوری فاضلاب، توافقنامه‌ای با صنایع داشته باشند، به استاندارد ISO 24511 مراجعه شود)، به منظور مستند کردن غلظت‌های آلاینده و گرینه‌های انحراف مسیر پیاده‌سازی کرد. یک برنامه مرجع کنترلی می‌تواند جهت مستندسازی غلظت و گرینه‌های انحرافی آب بازیافتی پیاده کرد.

به علاوه یک طرح پاسخ و مدیریت جهت کاهش کمبودهای آب بازیافتی، بسته به این که آیا منبع تامین آب بازیافتی برای مشتریان در شرایط بحرانی است، می‌تواند توسعه و ادامه یابد. طرح بهتر است شامل تدارک منابع آب جایگزین برای خدمات رسانی ضروری کوتاه مدت و راهبردهایی به منظور امکان استفاده فصلی یا مقطوعی از آب بازیافتی یا برنامه‌ریزی تحويل (به عنوان مثال زمان‌بندی آبیاری تعریف شده) باشد.

۷ مدیریت سامانه‌های تصفیه آب بازیافتی

توصیه می‌شود مدیریت یک سامانه تصفیه آب بازیافتی به روشهای انجام شود که در حالی که سلامت عمومی را حفظ می‌کند، استفاده از کلیه تجهیزات و منابع مورد استفاده درگیر را بهینه کند. توصیه می‌شود بهره‌برداری تصفیه و اهداف مدیریتی براساس نیازهای ویژه، استفاده‌های موردنظر، ملاحظات مالی و محیط‌زیستی و دیگر عوامل به طور شفاف تعریف شوند.

توصیه می‌شود یک رویکرد با موانع چندگانه همراه با پایش، نمونه‌برداری و طرح آزمون در سراسر فرایندهای تصفیه، کاربردهای آب بازیافتی و اندازه‌گیری‌های تکمیلی توسعه یابد. رویکرد با موانع چندگانه، استفاده از اندازه‌گیری‌های ترکیبی جهت کاهش ریسک‌های مدیریت را برجسته می‌کند که در آن هر کدام سطح ویژه‌ای از کاهش آلاینده سازگار با کیفیت آب مورد تقاضا را که برای استفاده‌های موردنظر مناسب باشد، فراهم می‌کند. منابع مالی و زمان‌بندی جهت نگهداشت پیشگیرانه بهتر است در آغاز پروژه برای پایداری طولانی مدت عملیاتی و حفظ سلامت عمومی برقرار شود. فعالیت‌های اصلاحی و اقدامات نگهداشت پیشگیرانه را می‌توان جهت بهبود مدیریت عدم انطباق کیفیت آب بازیافتی توسعه داد. توصیه می‌شود حداقل یک نیاز فناورانه (به عنوان مثال یک برنامه گندزدایی) که اینمی و سلامت عمومی را به‌طور کافی حفاظت می‌کند، پیاده‌سازی و تداوم یابد [22]. به عنوان مثال برخی اسناد حقوقی، جهت مدیریت اینمی آب فرایند تصفیه‌ای را مشخص می‌کنند که توصیه می‌شود شامل حداقل تصفیه مرحله دوم، فیلتراسیون مرحله سوم و گندزدایی قبل از استفاده از پساب شهری نامحدود باشد. به استاندارد 1 ISO 20468-1 مراجعه شود. اطلاعات مرتبط با معیارهای کیفیت آب پیشنهادی برای کاربردهای استفاده از پساب در چندین کشور را می‌توان در پیوست C استاندارد ISO 20761 و منابع [19]، [23] و [24] کتابنامه یافت. از آنجایی که جریان فاضلاب اطراف یک (یا چند) مرحله فرایند در طول شرایط اضطراری یا دوره‌های بارشی برای سامانه‌های ترکیبی فاضلاب‌رو خام می‌تواند منجر به کاهش کیفیت پساب شود. به عنوان یک راه حل تکمیلی توصیه می‌شود که موقعیت‌های کنارگذر فرایند تصفیه مدیریت شود. در صورتی که کیفیت برای استفاده از پساب موردنظر و غیره مناسب نباشد، راه حل‌هایی شامل منحرف کردن جریان‌های کنارگذر تصفیه نشده یا تا حدی تصفیه شده به دور از جریان آب بازیافتی و/ یا ذخیره پساب خروجی جهت فرایند مجدد با استفاده از امکانات بازیافت آب و/ یا مسیرهای دفع جایگزین برای پساب خروجی تصفیه شده، می‌توان در نظر گرفت.

یک رویه مدیریتی تفصیلی و قابل اطمینان از عملکرد سامانه تصفیه به‌طور معمول شامل موارد زیر است:

الف- ارزشیابی جداگانه موانع چندگانه‌ای که آلاینده‌های کلیدی را برای استفاده (های) مورد نظر کاهش دهد؛

ب- اصولی برای تنظیم مقدار ویژه پارامتر؛

پ- مدیریت ریسک؛

ت- گواهی صلاحیت بهره‌برداران؛

ث- پروتکل‌هایی برای اقدامات پیشگیرانه و اصلاحی.

۸ مدیریت سامانه‌های ذخیره آب بازیافتی

امکانات ذخیره آب بازیافتی از اجزای ضروری یک سامانه استفاده از پساب می‌باشد. توصیه می‌شود ذخیره کافی به منظور برآوردن تقاضاهای آب و کاهش نوسانات فشار، طراحی شده و مورد بهره‌برداری قرار گیرد. توصیه می‌شود در مدیریت سامانه ذخیره آب بازیافتی جنبه‌های زیر در نظر گرفته شود:

الف- ذخیره‌سازی اضطراری برای جریان‌های ناگهانی، در صورت کاربرد؛

ب- ذخیره‌سازی عملیاتی و فصلی؛

پ- قابلیت انحراف آب بازیافتی زمانی که کیفیت آب، نیاز ذخیره‌سازی موقت بهمنظور نگهداری، تصفیه مجدد یا دفع را برآورده نکند؛

ت- کنترل کیفیت آب (به عنوان مثال بهترین اقدامات مدیریتی جهت حفظ کیفیت آب بازیافتی در طول مدت ذخیره‌سازی)؛

ث- نشتی سامانه و کنترل خوردگی امکانات؛

ج- منابع مالی، مسئولیت‌ها و زمان‌بندی نگهداشت پیشگیرانه.

۹ مدیریت سامانه‌های توزیع آب بازیافتی

۱-۹ کلیات

توصیه می‌شود یک برنامه تحویل آب بازیافتی به منظور زمان‌بندی و/یا کنترل تحویل آب بازیافتی به کاربران ایجاد شود. برنامه می‌تواند بهره‌برداری و اهداف مدیریتی سامانه توزیع، فشار سامانه، کددگاری براساس رنگ، برچسب گذاری، کنترل جریان برگشتی و تداخلات، ملاحظات ذخایر جایگزین، جداسازی خط لوله، ذخیره‌سازی توزیع، ارتباطات خدمات رسانی و نشتی سامانه را توضیح دهد. اهداف بهره‌برداری و مدیریتی سامانه توزیع بهتر است براساس اقدامات مهندسی اثبات و تجربه شده و تجربه زیباشناختی، انواع مشتریان آب بازیافتی، استفاده‌های موردنظر، گرایش عمومی برای مصرف آب بازیافتی، اهداف ایمنی و سایر عوامل به روشنی در طرح تعریف شوند. توصیه می‌شود منابع مالی و زمان‌بندی جهت نگهداشت پیشگیرانه برای پایداری طولانی مدت عملیاتی و حفظ سلامت عمومی برقرار شود. علاوه بر انتقال به وسیله خطوط لوله، حمل آب بازیافتی به محل کاربران بالقوه می‌تواند به عنوان یک گزینه جایگزین برای سامانه توزیع آب بازیافتی در نظر گرفته شود [25] و [26].

ایجاد طرح‌های مدیریت اقتضایی^۱ یا اضطراری برای موقع شکستگی یا نشتی خط انتقال بهمنظور اطمینان از حفاظت عمومی و محیط زیست توصیه می‌شود.

۲-۹ فشار تحويل و نرخ جریان آب بازیافتی

سامانه توزیع بهتر است در فشارها و نرخ‌های جریان کافی بهمنظور برآورده کردن تقاضای مشتری و استفاده‌های نهایی موردنظر در منطقه خدمات رسانی، بهره‌برداری و نگهداشت شود. به‌طور مثال، برخی اسناد حقوقی بهعنوان یکی از اقدامات پیشگیری از جریان برگشتی، در خط لوله آب بازیافتی فشار پایین‌تری در مقایسه با خط لوله آب آشامیدنی یک سامانه توزیع دوگانه مشخص می‌کنند. توصیه می‌شود پایش فشار انجام شود.

۳-۹ کیفیت آب در سامانه‌های توزیع

توصیه می‌شود که آب بازیافتی درحالی که زمان ماند آب به حداقل می‌رسد در سامانه توزیع از آلودگی زیستی و شیمیایی حفاظت شود. تناسب و قابلیت پذیرش کیفیت آب بازیافتی جهت انواع مختلف استفاده‌های نهایی بهتر است براساس تقاضاهای ویژه، رویکردهای تصفیه، تاثیرات بودجه‌ای و غیره ارزشیابی شود. اطلاعات مرتبط با استفاده از پساب برای آبیاری را می‌توان در استانداردهای ISO 16075-1, ISO 16075-2, ISO 16075-3 و ISO 16075-4 یافت.

همچنین توصیه می‌شود که برای مشتریان شفافسازی شود که کیفیت آب بازیافتی با استفاده موردنظر آن تغییر می‌کند. جهت کنترل کیفیت آب بازیافتی می‌توان یک راهبرد (بهعنوان مثال تضمین کیفیت/ نمونه‌برداری کنترل کیفیت) بهمنظور اطمینان از این که سامانه توزیع تمامی استانداردهای کاربردی را برآورد کرده و حفظ می‌کند، ایجاد کرد. پایش دوره‌ای، نمونه‌برداری و/ یا آزمون آب بازیافتی در سامانه توزیع پیشنهاد می‌شود (بهعنوان مثال نمونه‌برداری جهت بررسی وجود باکتری‌های شاخص و/ یا کلر باقی‌مانده در سامانه توزیع). جهت تضمین سلامت و پایداری کیفیت آب توصیه می‌شود که فنون گندزدایی (بهعنوان مثال کلرزنی) و تمیزکردن تجهیز و/ یا خطوط لوله برای شبکه‌های بزرگ توزیع و/ یا برای کاربردهای ویژه با ریسک‌های بالای بالقوه برای سلامتی در نظر گرفته شود.[27].

۴-۹ کدگذاری براساس رنگ، علائم و برچسب‌های آب

بهتر است خطوط لوله، شیرها، خروجی‌ها و متعلقات مربوط به توزیع آب بازیافتی، بهصورت متمایز از سامانه آب آشامیدنی رنگ‌آمیزی شوند. توصیه می‌شود متعلقات رو زمینی بهمنظور مشخص کردن این که متعلق به سامانه آب بازیافتی هستند، بهصورت مناسبی برچسب‌گذاری شوند. همچنین متعلقات مدفون را می‌توان رنگ‌آمیزی، برچسب‌گذاری کرده یا بهمنظور متمایزکردن منبع آب بازیافتی با پوشش‌های قابل مشاهده بر روی سطح شیر

به صورت مناسبی رنگ آمیزی و برچسب‌گذاری کرد. افزودن عبارات ویژه و نمادهای بین المللی برای سامانه‌های آب غیرآشامیدنی هم می‌تواند سطح ایمنی سامانه‌های توزیع دوگانه را بهبود بخشد.

۵-۹ کنترل جریان برگشتی و تداخلات

توصیه می‌شود که جداسازی مناسب خطوط لوله بین خطوط آب بازیافتی و آب آشامیدنی و بین خطوط آب بازیافتی و فاضلاب فراهم شود. برنامه کنترل جریان برگشتی و تداخلات بهتر است توسعه یافته، مستندسازی و تداوم یابد. توصیه می‌شود این برنامه شامل راهبردهایی برای جداسازی و حفاظت سامانه از آلاینده‌ها باشد. بهتر است آزمون ابزار دقیق پایش (به عنوان مثال آزمون فشار یا آزمون رنگ) به صورت دوره‌ای انجام شود. هرگونه ملاحظات تامین آب جایگزین بهتر است شامل رویه‌هایی به منظور اجتناب از تداخلات میان سامانه تامین آب جایگزین و آب بازیافتی، مثل فواصل هوایی یا سایر وسیله‌های تایید شده ممانعت از برگشت جریان باشد. علاوه بر آن، در صورت کاربرد، به منظور کاهش ریسک جریان برگشتی می‌توان، سامانه آب بازیافتی را در فشار پایین‌تری نسبت به سامانه آب آشامیدنی مورد بهره‌برداری قرار داد.

۶-۹ کنترل نشت و خوردگی سامانه

توصیه می‌شود که فعالیت‌ها و طرح‌هایی (به عنوان مثال یک برنامه پایش و تشخیص نشتی) جهت به حداقل رساندن هدررفت آب و خوردگی خط لوله در سامانه توزیع اجرا شود. در صورت تشخیص نشتی و/یا خوردگی (در صورتی که بر مبنای ارزیابی‌ها ضروری تلقی شود) انجام اقدامات ترمیمی نیز توصیه می‌شود. همچنین برنامه می‌تواند شامل یک ممیزی سالانه آب (به عنوان مثال درجه انطباق با مقررات طرح مدیریتی مصوب آب بازیافتی، اقدامات اصلاحی طرح‌ریزی شده مرتبط با پیشنهادات انجام شده براساس ممیزی‌های پیشین، اقدامات پیشگیرانه مرتبط با رخدادها) جهت ارزشیابی انطباق و شرایط سامانه باشد. سرهای شکسته اسپرینکلر^۱، نشتی‌ها، شیرها یا سایر اجزا غیرقابل اطمینان بهتر است تا حد امکان سریع تعمیر شوند.

ترکیبات شیمیایی، مواد آلی و سایر آلاینده‌های موجود در آب بازیافتی ممکن است موجب رشد زیست‌لایه^۲ و خوردگی در لوله‌ها شوند. سولفات‌های موجود در آب بازیافتی نیز می‌تواند موجب القای خوردگی و ایجاد بو شوند. مواد مناسب لوله شامل لوله‌های فلزی، سیمانی یا پلاستیکی بهتر است بسته به پایداری و اطمینان‌پذیری و مباحث مالی تامین آب و همچنین کاربردهای استفاده نهایی انتخاب شوند.

۷-۹ ارتباطات خدمات رسانی

بهتر است جزئیات ارتباط خدمات رسانی استاندارد آب بازیافتی در منطقه خدمات رسانی توسعه یابد. به طور مثال، زمانی که بودجه ارائه شده به وسیله ارتباط خدمات رسانی آب بازیافتی تقسیم می‌شود، خطوط تکمیلی

1- Sprinkler

2- Biofilm

خدماترسانی آب بازیافتی و سنجه‌های آب می‌تواند برای مناطق زیرمجموعه در نظر گرفته شود. برخی برنامه‌ها می‌توانند شامل خط مشی‌ها و رویه‌هایی برای ارتباط و/ یا استفاده داوطلبانه یا الزامی و طرحی جهت بازبینی دوره‌ای بهمنظور تسهیل در تکمیل منطقه خدماترسانی با آب بازیافتی جهت حصول اطمینان از انطباق‌های آتی باشد. بازرسی از امکانات نیز برای بهره‌برداری اینم یک سامانه توزیع دوگانه آب اهمیت زیادی دارد. بازرسی‌های چندسطحی در محل می‌تواند قبل از این‌که اتصال محل کاربر به سامانه آب بازیافتی، انجام شود، اجرا شود.

۱۰ پایش کیفیت آب

۱-۱۰ کلیات

در زمینه مدیریت آب بازیافتی توصیه می‌شود یک برنامه پایش کامل شامل جنبه‌های زیر بهبود یابد:

الف- اهداف پایش به وضوح تعریف شده‌اند؛

ب- جهت اطمینان از برآوردهشدن اهداف، به دقت طراحی شده است؛

پ- مشخص شود چه داده‌هایی جمع‌آوری می‌شوند و چگونه چنین داده‌هایی به دست آمده و استفاده می‌شوند؛

ت- استفاده از نمونه‌برداری و فنون آنالیز (روش‌ها و رویه‌های استاندارد زمانی که در دسترس باشند) که از نظر دقت و درستی قابل اطمینان و کافی می‌باشند؛

ث- کنترل کیفیت، تضمین کیفیت و گزارش انطباق انجام شود؛

ج- توسط مراجع ذی‌صلاح قانونی مسئول (در صورت کاربرد) نظارت شود؛

چ- داده‌ها جهت تولید اطلاعات ارزشمند آنالیز و گزارش شوند.

بر اساس اهداف مختلف پایش، انواع پایش به‌طور کلی شامل: پایش مبدأ، پایش اعتبارسنجی، پایش عملیاتی و پایش تصدیقی می‌باشد. همه انواع پایش جهت مدیریت سامانه متوجه استفاده از پساب اجباری نمی‌باشند. به علاوه، چنانچه پایش نتواند همه اجزا سامانه را پوشش دهد، توصیه می‌شود برای تامین اطمینان آماری در نتایج، مکان‌های نماینده در محل‌های مناسب در نظر گرفته شود.

۲-۱۰ پایش مبدأ

هدف از پایش مبدأ جمع‌آوری اطلاعات براساس منبع آب بازیافتی (به عنوان مثال تغییرات کمیت آب، انواع و غلظت‌های پارامترهای مرتبط) می‌باشد و مبنایی برای کاربرد متناسب با هدف فراهم می‌کند. نمونه‌برداری مبدأ

و/ یا آنالیز داده‌های در دسترس، بهتر است قبل از ایجاد یک سامانه مرکز استفاده از پساب در نظر گرفته شود.

۳-۱۰ پایش اعتبارسنجی

پایش اعتبارسنجی جهت آزمون این موضوع است که سامانه‌های مرکز استفاده از پساب می‌توانند براساس شاخص‌های کلیدی عملکردی طراحی شده، بهره‌برداری شوند (به عنوان مثال هر کدام از پیکربندی‌های سامانه به درستی عمل کرده و ایمن است) در حالی که کیفیت مورد تقاضای آب را تولید می‌کنند یا به عملکرد هدف فرایند دست می‌یابند. همچنین توصیه می‌شود پایش اعتبارسنجی شامل آزمون ویژه طرح‌های شرایط اضطراری و پاسخ باشد.

پایش اعتبارسنجی می‌تواند قبل از تامین آب بازیافته (که با مرحله راه اندازی مرتبط می‌باشد) تکمیل شود یا می‌تواند در ترکیب با پایش تصدیقی در دوره‌های ابتدایی بعد از آزمون راهاندازی جهت ارزیابی چگونگی کار سامانه انجام شود. جهت تایید این امر که یک سامانه اصلاح شده به نتایج دست خواهد یافت، توصیه می‌شود که اعتبارسنجی بیشتری جهت تغییراتی مانند تغییرات فصلی، فرایندها یا پیکربندی‌های جدید (به عنوان مثال اثرات تغییرات فرایند تصفیه بر فیلتراسیون یا گندزدایی پایین دست) در نظر گرفته شود.

۴-۱۰ پایش عملیاتی

پایش عملیاتی به منظور انجام پایش معمول پارامترهای کنترلی و شاخص‌های کلیدی عملکرد جهت تایید این موضوع می‌باشد که سامانه و فرایندها تحت کنترل هستند. یک برنامه پایش عملیاتی طراحی شده مناسب، می‌تواند اطلاعات لحظه‌ای از هر مشکل سامانه فراهم کند که این امر امکان انجام اقدامات اصلاحی را در زمان کوتاهی فراهم می‌کند. مناطق ویژه که برای پایش عملیاتی هدف‌گذاری شده‌اند، در صورت کاربرد، می‌توانند شامل سامانه تصفیه، سامانه ذخیره‌سازی، سامانه توزیع و/ یا محلهای کاربر نهایی باشند. اگر چه برای هر سامانه، شاخص‌های کلیدی عملکرد سامانه تفاوت دارد و بهتر است توسط طراحان و تامین‌کنندگان سامانه تعیین شود. برای مثال جهت گندزدایی با اشعه ماوراء بنفش (UV)^۱ در سامانه تصفیه، شاخص‌های کلیدی عملکرد (مرتبط با کدورت و میزان عبور و شدت اشعه ماوراء بنفس) را احتمالاً شامل می‌شوند. در صورت عدم تحقق اهداف کنونی یا زمانی که بهره‌برداران یا مدیران تصفیه‌خانه متوجه شوند که اهداف احتمالاً در آینده نزدیک محقق نمی‌شوند، بهتر است اقدامات مناسب اجرا شود. برای مکان‌هایی که تشخیص داده شود دارای ریسک بالا می‌باشند یا نقص‌های زیادی در حال رخ دادن است، انجام پایش با تعداد دفعات بیشتر توصیه می‌شود.

پیشنهاد می‌شود که به منظور ارائه داده‌های پایش مربوط به عملکرد سامانه، امکانات پایش برخط تجهیز شوند. توصیه می‌شود رویه‌هایی که به درستی جهت کالیبراسیون، تصدیق و جمع‌آوری داده‌ها برای هرگونه وسیله اندازه‌گیری پایش برخط تعریف شده‌اند، استقرار یابند. پایش عملیاتی همچنین می‌تواند شامل پایش دوره‌ای موردنی (به عنوان مثال آزمون‌های یکپارچگی غشا تراوایی) باشد. برای پارامترهایی که نمی‌توانند به صورت برخط اندازه‌گیری شود، یک طرح نمونه‌برداری منظم توصیه می‌شود که در آن رویه‌های نمونه‌برداری بهتر است از رویه‌های استاندارد و/ یا اقدامات مناسب تبعیت کنند. جدا از آنالیزهای آماری روزانه، هفتگی یا ماهانه، آنالیزهای دوره‌ای (به عنوان مثال هر سه ماه یکبار یا سالانه) با پیچیدگی بیشتر می‌تواند جهت تایید این که پارامترها یا شاخص‌های عملکردی جهت تشخیص مشکلات بالقوه کفایت می‌کند، بیشتر به کار بrede شوند.

زمانی که نتایج پایش، عدم انطباق بالقوه سامانه را نشان می‌دهد، توصیه می‌شود کنترل عدم انطباق عملیاتی انجام شود. طرح‌های اقدام اصلاحی یا اقدامات تعریف شده بهتر است در محل وجود داشته باشد که می‌تواند شامل توصیه‌هایی جهت آنالیزهای تکمیلی و افزایش دفعات نمونه‌برداری و پایش باشد.

۱۰-۵ پایش تصدیقی

پایش تصدیقی جهت اطمینان از این امر می‌باشد که کیفیت آب تولیدی برای توزیع مطابق با استفاده موردنظر مناسب است. پایش تصدیقی تنها بر روی کیفیت آب تولیدی مرکز می‌باشد و اطمینان می‌دهد که خطرات موردنظر بالای حدود مجاز نباشند.

پایش تصدیقی می‌تواند اطمینان را برای کاربران و مراجع ذی‌صلاح قانونی در بخش‌های کیفیت آب تامین شده و کارکرد سامانه‌ای به‌طور کلی فراهم کند. همچنین می‌تواند تشخیص مشکلات را فراهم کرده و یک هدف برای اقدامات کوتاه مدت فوری را فراهم کند. یک نهاد یا انجمن، مسئولیت پایش سامانه مرکز استفاده از پساب را به عهده گرفته و یک مرجع ذی‌صلاح قانونی مسئول بازنگری نتایج و گزارشات پایش تصدیقی می‌باشد (به عبارتی جهت نظارت).

۱۱ مدیریت رخدادها و شرایط اضطراری

توصیه می‌شود یک طرح پاسخ به رخداد یا شرایط اضطراری می‌تواند جهت رویارویی با تغییرات، مسائل در حال ظهور یا چیدمان اداری جدید که می‌تواند کیفیت آب بازیافتی را در معرض تهدید قرار دهد، برقرار شود. مناطق کلیدی اشاره شده در طرح‌های پاسخ به رخداد یا شرایط اضطراری شامل موارد زیر است:

الف- فهرست‌های تماس ضروری و توافقنامه‌های از پیش تعیین شده در ارتباط با انجمن‌های پیشرو برای تصمیمات درباره آثار بالقوه سلامت یا محیط زیستی؛

ب- معیارهای تعریف رخدادها و شرایط اضطراری؛

پ- اقدامات پاسخ، مانند دفعات پایش افزایش یافته؛

ت- طرح‌هایی جهت تامین آب جایگزین؛

ث- اطلاع‌رسانی شامل دوره‌های زمانی؛

ج- پروتکل‌ها و راهبردهای ارتباطی شامل رویه‌های اطلاع‌رسانی؛

ج- سازوکارهایی برای افزایش نظارت بر سلامت یا محیط زیست.

همچنین مستندسازی مناسب، گزارش‌دهی و بهروزرسانی رخداد یا شرایط اضطراری توصیه می‌شود. بهتر است بهره‌برداران در راستای بهبود آمادگی و طرح‌ریزی جهت رخدادهای بعدی تا حد ممکن از رخداد آگاهی بگیرند.

۱۲ توصیه‌های حمایتی

علاوه بر آنالیز و مدیریت سامانه بهتر است مدیریت پایدار یک سامانه مرکز استفاده از پساب، مسائل حمایتی زیر را نیز در نظر بگیرد.

الف- آگاهی و آموزش کارکنان (به‌طور مثال برنامه آموزشی بهره‌بردار و پیمانکار). توصیه می‌شود همه کارکنان درگیر بهره‌برداری و سامانه مرکز استفاده از پساب به درستی آموزش بینند. آموزش بهتر است بر خط‌مشی‌های مرتبط همچنین کنترل تداخلات آب، بازرگانی محل، مسائل کیفی و تصفیه آب مرکز باشد. توصیه می‌شود برنامه‌های آموزشی پیش از فرایند کاری شروع شود.

ب- توافقنامه‌ها و قراردادهای مشتری؛

پ- درگیر کردن جوامع (به‌عنوان مثال اطلاعات و آموزش عمومی، آموزش مشتری، ارتباطات با مشتری و ردیابی اطلاعات مشتریان و طرح‌های) پاسخ به رخداد. آموزش عمومی ممکن است شامل یک بروشور^۱ و اطلاعات استفاده مجدد در وب سایت یا کارگاه‌های عمومی باشد. به‌عنوان مثال برای استفاده‌های مسکونی داخلی مانند سیفون توالت، آموزش کافی جهت ساکنین خانه با توجه به استفاده سامانه آب بازیافتی، جهت اجتناب از مشکلات بالقوه مهم می‌باشد.

ت- تحقیق و توسعه (به‌عنوان مثال مسائل درخصوص کیفیت آب اضطراری، فرایندهای جدید، روش‌های تجزیه جدید و ارزیابی بهبود اثرات بالقوه آب بازیافتی روی سلامت عمومی، محیط زیست و غیره)؛

ث- مستندسازی و گزارش‌دهی (به‌عنوان مثال نگهداشت یک سامانه ثبت و ضبط اطلاعات جهت ایجاد شواهد کنترلی و انطباق)؛

ج- نظارت (به عنوان مثال مدیریت و چیدمان توسط انجمن یا انجمن‌های مسئول).

۱۳ بازبینی

توصیه می‌شود پروتکل‌های مدیریتی شامل فرایندهای ارزشیابی و ممیزی جهت اطمینان از اینکه سامانه مدیریتی به صورت مطلوبی عمل می‌کند، بازنگری شوند. همچنین مبنایی برای بازبینی، تجدیدنظر و بهبود مستمر را فراهم می‌کند.

کتابنامه

- [1] ISO 20760-1, Water reuse in urban areas- Guidelines for centralized water reuse system- Part 1: Design principle of a centralized water reuse system.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۹۹، سال ۶۵۷۱-۱: استفاده از پساب در مناطق شهری- سامانه مرکز استفاده از پساب- اصول طراحی یک سامانه مرکز استفاده از پساب- راهنمای استفاده از استاندارد ISO 20760-1: ۲۰۱۸ تدوین شده است.

- [2] ISO 20761, Water reuse in urban areas- Guidelines for water reuse safety evaluation: Assessment parameters and methods.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۵۹۶: سال ۱۳۹۸، استفاده از پساب در مناطق شهری- راهنمایی هایی برای ارزشیابی ایمنی استفاده از پساب- پارامترها و روش های ارزیابی، با استفاده از استاندارد ISO 20761: ۲۰۱۸ تدوین شده است.

- [3] ISO 20426, Risk and performance evaluation of water reuse systems- Guidelines for health risk assessment and treatment for water reuse.

یادآوری- استاندارد ملی ایران ۱۸۹۰۰: سال ۱۳۹۸، محافظت از آب اشامیدنی در تاسیسات آبی در برابر آلودگی و الزامات کلی تجهیزات برای جلوگیری از آلودگی توسط جریان برگشتی با استفاده از استاندارد ISO 20426: ۲۰۱۸، به صورت تغییریافته تدوین شده است.

- [4] ISO 22000, Food safety management systems- Requirements for any organization in the food chain.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ISIRI-ISO 22000: سال ۱۳۸۶، سامانه های مدیریت ایمنی مواد غذایی- الزامات هر سازمان در زنجیره مواد غذایی با استفاده از استاندارد ISO 22000: ۲۰۰۵ تدوین شده است.

- [5] ISO 24511, Activities relating to drinking water and wastewater services- Guidelines for the management of wastewater utilities and for the assessment of wastewater services.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۱۲۹۳۱: سال ۱۳۸۹، آب آشامیدنی و فاضلاب- فعالیت های مربوط به خدمات- راهنمایی هایی برای مدیریت واحدهای فاضلاب و ارزیابی خدمات فاضلابی با استفاده از استاندارد ISO 24511: ۲۰۰۷ تدوین شده است.

- [6] ISO 20468-1, Guidelines for performance evaluation of treatment technologies for water reuse systems- Part 1: General.

- [7] ISO 16075-1, Guidelines for treated wastewater use for irrigation projects- Part 1: The basis of a reuse project for irrigation.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۲۱۸۷۶-۱: سال ۱۳۹۵، طرح های استفاده از فاضلاب تصفیه شده در آبیاری- قسمت ۱: مبانی طرح استفاده مجدد برای آبیاری- راهنمای استفاده از استاندارد ISO 16075-1: ۲۰۱۵ تدوین شده است.

- [8] ISO 16075-2, Guidelines for treated wastewater use for irrigation projects- Part 2: Development of the project.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۲۱۸۷۶-۲: سال ۱۳۹۵، طرح های استفاده از فاضلاب تصفیه شده در آبیاری- قسمت ۲: توسعه طرح- راهنمای استفاده از استاندارد ISO 16075-2: 2015 تدوین شده است.

- [9] ISO 16075-3, Guidelines for treated wastewater use for irrigation projects- Part 3: Components of a reuse project for irrigation.

یادآوری- استاندارد ملی ایران شماره ۲۱۸۷۶-۳: سال ۱۳۹۵، طرح های استفاده از فاضلاب تصفیه شده در آبیاری- قسمت ۳: اجزا طرح استفاده مجدد برای آبیاری- راهنمای استفاده از استاندارد ISO 16075-3: 2015 تدوین شده است.

- [10] ISO 16075-4, Guidelines for treated wastewater use for irrigation projects- Part 4: Monitoring.

- [11] American Water Works Association (AWWA). Reclaimed water program operation and management, ANSI/AWWA G481-14, New York, USA, 2014

- [12] Department of Energy and Water Supply (DEWS). Recycled water management plan audit reporting guideline. Department of Energy and Water Supply, Queensland Government, Brisbane, Australia, 2010

- [13] WateReuse Association (WRA). Manual of practice, how to develop a water reuse program. WateReuse Association, Alexandria, VA, 2009

- [14] Department of Primary Industries, Water and Environment (DPIWE). Environmental guidelines for the use of recycled water in Tasmania, Australia. Department of Primary Industries Water and Environment, Tasmania, Australia, 2002

- [15] DNRW (Department of Natural Resource and Water). Water quality guidelines for recycled water schemes. Office of the Water Supply Regulator, Brisbane, Australia, 2013

- [16] NRMMC-EPHC-AHMC. Australian guidelines for water recycling: Managing health and environmental risks, Phase 1. Canberra, Australia, 2006

- [17] NRMMC-EPHC-AHMC. Australian guidelines for water recycling: Managing health and environmental risks, Phase 2: Augmentation of drinking water supplies. Canberra, Australia, 2008

- [18] NRMMC-EPHC-AHMC. Australian guidelines for water recycling: Managing health and environmental risks, Phase 2: Managed aquifer recharge. Canberra, Australia, 2009

- [19] United States Environmental Protection Agency (US-EPA). Guidelines for water reuse, EPA/600/R-12/618. U.S. EPA and U.S. Agency for International Development, Washington, 2012

- [20] Irvine Ranch Water District. Rules and regulations for water, sewer, recycled water, and natural treatment system service. Irvine Ranch Water District, Orange County, California, 2012, pp. 1–127.

- [21] Gullick R.W., Gaffney L.J., Crockett C.S., Schulte J., Gavin A. Developing regional early warning systems for US source waters. American Water Works Association Journal. 2004, 96 (6) pp. 68–82

- [22] WateReuse Association (WRA). Establishing nitrification reliability guidelines for water reuse. WateReuse Association, Alexandria, VA, 2015

- [23] Lazarova V., Asano T., Bahri A., Anderson J. Milestones in water reuse: the best success stories. IWA Publishing, London, UK, 2013, pp. 1–375
 - [24] Ministry of Housing and Urban-Rural Development (MOHURD). Guideline for the reclaimed water application in urban areas, Beijing, China, 2013
 - [25] American Water Works Association (AWWA). Planning for the distribution of reclaimed Water, AWWA Manual M24, Denver, USA, 2009
 - [26] WateReuse Association (WRA). Develop management practices to control potential health risks and aesthetic issues associated with storage and distribution of reclaimed water. WateReuse Association, Alexandria, VA, 2015
 - [27] WateReuse Association (WRA). Disinfection guidelines for satellite water recycling facilities.
- [۲۸] استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۹: سال ۱۲۹۳۲؛ آب آشامیدنی و فاضلاب- فعالیت های مربوط به خدمات- راهنمایی هایی برای مدیریت واحدهای آب آشامیدنی و ارزیابی خدمات آب آشامیدنی